

Um Brutus & Cassius Antonium & amicos Cæsaris occisi formidantes urbe excessisse
 aucta ilico antonii potestas: itaq; ad prouincias occupandas: & exercitus quosq; eent sibi
 uedicandos: a ium adiecit. Cūq; in primis Syriā cuperit iā Cassio decretā: & suspectū se ad-
 uerteret: foreq; colligeret ut maiore de se suspicionem excitaret: si illā pereret, Dolobellam
 iuuenē & ambitiosum: quem clam sibi adiungebat senatus: quoniam Antōio assidue pri-
 us fuisset aduersatus. ad Syriā petendam & paratū in Parthos exercitū impulit. Cūq; im-

petrari res per senatum nō pos-
 set lege lata ad populū: magnif-
 tamen contentionib; Syria &
 Parthicū bellum Dolobellæ
 decreta prouincia ē. Erat tunc
 Asiæ pfectus. C. Trebonius
 unus ex Cæsaris percussorib; q
 Antoniu extra curiā detinue-
 rat: dum Cæsar cōfodere: Is
 ciuitates muro sepiebat: pecu-
 nias cōgerebat: exercitū pabat
 bruto Cassioq; ut id faceret in
 primis adhortatib;: uenientē
 ad se Dolobellam pergamo &
 smyrna non admisit: & quo-
 niā cōsul erat: extra muros cō-
 meatum parari iussit. Cūq; ur-
 bes ille suaderet: neq; tamen p-
 fieret qd; ut ephesi reciperet
 Trebonius mādauit: Illuc ue-
 ro tendentē ex Interuallo quof-
 dam subsequi iussit: ita recedentē
 Dolobellam nocte supuenien-
 te intuentes: nec ulterius suspi-
 cati quicq;: paucis relictis qui
 persequeretur adhuc: Smyrnā
 se recepere. Sed conuersus Do-
 lobella & eos q relictū fuerant
 adeptus. occidit oēs: smyrnam
 cōtēdit: in custodiā offendit:
 admotis muro scalis occupat
 Treboni; i lecto d phē; sic oc-
 cidit ut ipse narrat. Ci. & si Ap-
 pianus refert: Treboniū supplicasse militibus ut ad Dolobellā duceretur: sponteq; secuturum se dixisse:
 Ducem uero turmæ intuentem: teta sequere post tu respōdisse: caput interim nobis præben. nam ut hoc
 asseramus nobis mandatum: & hoc dicto caput abscondisse: Dolobellam arte luca pro tribunali ubi iudic-
 cas sedere solebat Trebonius: ponti iussisse: exercitui q; ex Cæsaris fuisset percussoribus: & caput: & reli-
 quum corpus ludibrio extitisse. Allato Romam de Trebonio Dolobella hostis iudicatus est: de quo p-
 sequendo cum in Senatu relatum fuisset: & alii priuato cuius oprimo & innocentissimo Imperium defe-
 rendum: alii alterum consulem mittendum censerent: neutram sententiam probat Cic. dicens præter
 maiorum morem faciendum: si priuato imperium deferatur: & inutile atque inhonestum cum ipsis con-
 sultibus: tum reipubli. si alter consulum mittatur. Negotium Bruto & Cassio qui in uicinis erant locis
 dandum suadet. Nam Brutus in Macedonia uersabatur & Græcia: Cassius eo consilio ex Italia profe-
 ctus fuerat: ut Dolobellam Syria prohiberet. Exorditur autem Cic. per commodum quod ex ipso nasci
 uidetur incommodo quo effecta erat respubli. miserabili Treboni morte ut animaduertentes tam atrox
 Dolobellæ facinus ab Antonio qui longe crudelior est & sceleratior diligentius uigilantiuq; caueant &
 hoc in hæ Philippica Ciceronis fuit consilium: per hanc ex Dolobellæ scelere occasionem magis magis-
 que in Antonium Senatores accendere in quem inuehitur: etus scelestissimos commemorans & audacis-
 simos comites: ac nihil non ausuros dicens nisi q; primum opprimantur. Vel mœrore potius: nam
 dolor est quiddam generalius: mœror particularis: utrunq; sic diffinit Cicero. Dolor est ægritudo
 crucians: mœror ægritudo flebilis. Crudeli: quoniam abscessum caput. Miserabili: qui etiam
 post mortem ludibrio fuit militibus. Immanitas qualis ferarum omnem egressa humanitatem.

Alter: Dolobella Trebonium occidit: & Syriam prouinciam occupauit. De altero: Antonio pa-
 refecit enim quid cogitaret prouinciam Galliam occupare: ut inde armatus urbem & imperium inuade-
 ret. Ultra mortē: sicut i Trebonio Dolobella. Ecce tibi supabūdat tibi: ut saepe ap; Virg. & sermo ē iratis

Cumq; litteris. Qu. Cepionis Bruti. Procons. intellectum sit.
 Qu. Hortensii Procons. opera & uirtute uehementer. R. P. ad
 iutam: omniaq; eius consilia cum consiliis. Qu. Cepionis Bru-
 ti Procons. coniuncta fuisse: eamq; rem magno ului. R. P. fu-
 isse. Qu. Hortensium Procons. recte & ordine exq; R. P. fecit
 se: Senatuq; placere. Qu. Hortensium Procons. cum. Qu. Ce-
 pione Procons. & legatis suis Macedoniā prouinciā obtinere
 quo ad ex. C. S. successum sit.

M. T. C. i. M. Antoniu Pilippica Vndecima.

Agno in dolore sum. P. C. uel mœrore potius:
 quem ex crudeli & miserabili morte. C. Trebo-
 niū optimi Ciuis: moderatissimique homines ac-
 cepimus. Inest tamen aliquid: quod. R. P. pro-
 futurum putem. Perspeximus enim quanta in iis qui con-
 tra patriam scelerata arma cœpunt inest imanitas. Nam duo
 hæc capita nata sunt post homines natos terribilissimos: & spurtilis-
 sima: Dolobella: & Antonius: quorū alter effecit: quod optabat
 de altero patefactū est: quid cogitaret. L. Cinna crudelis. C.
 Marius in iracundia perseverans. L. Sylla uehemens: neq; ul-
 lius horum in ulciscendo acerbitas progressa ultra mortem ē:
 quæ tamen pœna in ciues nimis crudelis putabatur. Ecce tibi
 geminum in scelere par: inusitatum, inauditum, ferū, barbæ.

Itaq; quoq; summū quondā inter ipse odiū bellūq; meministis
 eosdem postea singulari inter se cōsensu & amore deuinxit im-
 purissimæ naturæ & turpissime uitæ similitudo. Ergo id qd fe-
 cit Dolobella in quo potuit; multis idē minat. Antoni⁹: ille cū
 peul abess. ta Consi. exercitibusq; nostris: nec dū Senatū cū
 P. R. conspirasse sensisset: fretus Antoni⁹ copis ea scelera susce-
 pit: quæ iam Romæ suscepta arbitrabat a socio furoris. Quid
 ergo hunc aliud moliri: quid optare censeris: aut quā oīno cau-
 sam esse belli: oēs q libere de. R. P. sensimus: qui dignas nobis
 sententias diximus. qui. P. R. liberum esse uolnimus: statuit il-
 le quidem non inimicos: sed hostes maiora i nos q̄ in hostē sup-
 plicia meditatur: mortem naturæ pœnam putat esse: iracūdiæ
 tormentum atq; cruciatum. Q ualis igitur hostis habendus ē
 is: a quo uictore si cruciatus absit: mors in beneficiū partem nu-
 meretur: Q uamobrem. P. C. quanq̄ hortatore non egetis: ipsi
 enim uestra sponte exaristis ad libertatis recuperandæ cupi-
 ditaem: tñ eo maiore studio libertatem defendite: quo maiora
 propolita uictis supplicia seruitutis uidetis. In Galliam inuasit
 Antonius: in Asiam Dolobella: in alienam uterq; prouinciam.
 Alteri se Brutus obiecit: impetūq; furentis atq; oīa diuexare &
 diripere cupientis uitæ suæ periculo colligauit: a progressu ar-
 cuit: a reditu refrenauit: obsideri se passus: ex utraq; parte con-
 strinxit Antonium. Alter in Asiam irrupit cursum: ut in Syriā
 patebat uia certa: neq; longa. Q uid opus fuit cū legione præ-
 misso Marso nescio quo octauio scelerato latrone atq; egente.
 q popularet agros: uexaret urbes nō ad spē cōstituendæ rei fa-
 millaris: quā tenere eū posse negant q norunt: mihi. n. hic Se-
 nator ignotus ē: sed ad præsentē pastū mendicitatis suæ: cōse-
 cutus ē Dolobella nulla suspiciōe belli. Q uis. n. id putaret:
 Securæ collocutiōes familiarissimæ cū Trebonio: cōplexusq;
 sūmæ beniuolentiæ: falsi indices exiterūt in amore simulato:
 dexteræ quæ fidei testes esse solebant: pfidia sunt & scelere uio-
 lata. Q ui nocturnus introitus in Smyrnā: q̄ si i hostiū urbē:
 quæ ē fidelissimorū antiquissimorūq; sotiōrū. Op̄ssus Trebōi⁹
 si ut ab eo q apte hostis eēt: icaut⁹. si ut ab eo q ciuis & tū spēm
 h̄ret: miser. Ex quo nimis documētū. nos cape fortuna uoluit.
 qd eēt uictis extimescendū. Consularē hoīem consulari impio
 puinciā Aliā obtinentē Samario exuli tradidit: interficere sta-
 tim captū noluit: ne nimis credo in uictoriis liberalis uideret:
 cum uerborum contumeliis optimum uirum incestore laceraf-
 set: tū uerberib⁹ ac tormētis quæstioem habuit pecuniæ publi-
 cæ: idq; p̄ biduū: post autē ceruicibus caput abscidit: idq; fixū
 gestari iussit in pilo: Reliquū corpus tractū atq; laceratū abie-
 cit in mare. Cum hoste hoc bellādū est: cuius deterrima crude-
 litate hominis barbaria superata est. Q uid loquar de cæde ci-

congruēs. Quoq; Dolobel-
 læ & Antonii: de quoq; inimi-
 citiis satis multa dicta sūt pri⁹.

In quo potuit: i Trebonio.

Consi. Pāsa & Hirtio. A so-
 tio fu. Antōlo. Mortē: si enī oc-
 cidat: existimat naturā pœna
 affici q̄a dissoluit animā a cor-
 porē: si etiā torqueat & cruciet:
 iracūdiæ satisfieri. Ex utraq;
 præ: reditu & pgressu. Marso
 octauio: hic legatus cū Dolo-
 bella ē pfectus. Qui popula-
 ret agros: asiaticos. Quā rē
 familiarē. Teneat: uert & ser-
 uare. his. n. erat morib⁹: eaq; p
 digalitate utueri p̄a negret.

Hic scator: hoc cū stomacho
 ait. Ad p̄sentē pastū: quæ p̄se-
 tē pasceret & dacitarē cū in dies
 utuerēt: & p̄sentis tantū diei ha-
 berēt rōnē. Nulla suspiciōe
 belli: cū nihil bellicū metuerēt
 si populi p quoq; agros iter ha-
 bebat. Securæ collocutiones:
 nā & si itra urbes non recipie-
 bat: cum eo tñ colloq̄bat: & cō-
 meat⁹ extra urbē p̄hebat. Fi-
 dei: cui Numa Pōpili⁹ dextrā
 cōsecrauit: ut ait Lili⁹: quā etiā
 Plini⁹ i fide Inq̄ appeti. No-
 cturnis: scalis admotis muro:
 Smyrnā: post elizomenas in
 Ionia Smyrna ē a q̄ sin⁹ smyr-
 neog Lydi euerter. Antigon⁹
 pri⁹: de i de Lysimachus suscita
 uit: pars i mōte sita ē: pars ma-
 xima in cāpo iacet: Melas ānis
 p̄terfluit. De Homeri origine
 cū aliis q̄busdā certat Smyrne:
 auctor Strabo: q hoc i loco ob-
 sidiōe a Dolobella Treboniū
 captū dicit: & dirutas cōplures
 urbis pres. Qui apte hostis
 eēt: sed hostis apte nō erat: nā
 si hostis fuisset: icaut⁹ eēt habē-
 dus Treboni⁹ q sic se opprimi
 stultet: Qui ciuis eēt tū spēm
 h̄ret. nō hostis esset p̄iæ sicut
 postea iudicatus ē. Miseg: nā
 occidi a ciue miseg ē. Quid
 eēt uictis extimescendū: cū hæc
 fiūt: neq; uictis neq; ab hostib⁹
 sed a ciuib⁹. Cōsularē: trebo-
 niū. Samariois ad Trebōio
 caput āpurādū missus ē. Inter-
 ficere statī: aliter tñ Appian⁹.

Incesto: turpi: ipuro. Quæ
 stiouē h̄uit: quæstuit p tormen-
 ta ubi esset pecunia publica ex
 uectigalibus & tributis.

Hoc iugum: hanc feruiturē quam nobis ueluti iugum uolunt imponere. Eculeum tormenti genus. est equuleus ab equo diminutuum dicitur & equulus & equula. f. g. Modice moderate. Cruciamenra morborum: ut clau: podagrae Torminum. Miserior qui suscipit in se scelus: qui peccat concepit enim qua poena ob commissum peccatum dignus sit: & torquetur assidue. Hinc Iuuenalis ait Cur tamē hostu Euasisse putes quos diri conscientia facti Mens habet aitonitos: & furdo uerbere cædit Occultum quatiēte animo tortore flagellum: Poena autē uehemēs & multo feuior illis Quas & cæditus grauis inuenit & Rhadamantus: Noctē dieq; suum gestare in pectore testem. Subire: pati: Regulus: de quo notissima historia. est autem locus comparationis a minori ad maius: si crudeles in hoste iudicati sunt poeni: quāto crudelior in ciue Dolobella est habendus: Alterius: Trebonii. Alteri Dolobellæ.

uium. R. de direptione fanor: q̄s est qui pro rerum atrocitate deplorare tantas calamitates queat: & nunc tota Asia uagat: uolitat ut Rex: nos alio bello detineri putat: quasi uero nō unū idēq; bellū sit contra hoc iugū ipior: nefariū. Imaginē Antonii crudelitatis in dolobella cernitis: ex hoc illa effecta est: ab hoc illa Dolobellæ scele: um præcepta sunt tradita Hunc leniorem q̄ in Asia Dolobella fuit in Italia: si liceat: fore putatis Antoniū Mihī quidem & ille puenisse uidet̄ quoad progredi potuerit ferri hoīs amentia. Neq; Antonius ullius supplicii adhibēdi: si potestātē habeat: ullam ptem est relicturus. Ponite igit̄ ante oculos. P. C. miseram quidem illā & flebilem speciem: sed ad incitandos aīos uestros necessariā: nocturnū impetū in urbē Asiæ clarissimā: irruptionē armator: in Trebonii domū: cū ille miser prius latronū gladios uideret: q̄ quærens quæ res esset: audisset furentis introitum: Dolobellæ uocem impuram: atq; os illud infame: uincula: uerbera: eculeum: carnificem: tortoreq; Samarium: quæ tulisse illū fortiter & patienter ferunt. Magna laus meoq; iudicio omnium maxima. Est. enim sapientis qcqd hominī accidere possit: id præmeditari ferēdū modice si aduenit esse: maioris est omnino consilii prouidere: nequid tale accidat. Sed animi non minoris: fortiter ferre: si euenerit. At Dolobella quidem tam fuit imemor humanitatis: quāq; eius nūq; particeps fuerit: ut suam insatiabilem crudelitatem exercuerit. non solum in uiuo: sed etiam in mortuo. At in eius corpore lacrando atq; uexando cū animū fatiare non posset: oculos pauit suos. O multo miserior Dolobella q̄ ille quē tu miserimū esse uoluisti. Dolores Trebonius pertulit magnos: multi ex morbi grauitate maiores: quos tñ nō miseros: sed laboriosos solemus dicere. Lōgus fuit dolor bidui: at cō pluribus hominib⁹ aīorū saepe multorū: nec grauiora uere sūt carnificū tormēta: q̄ interdum cruciamēta morborū: alia sūt alia unq;: o perditissimi homines & anētissimi multo miseriora: nā quo maior uis est animi: q̄ corporis: hoc sūt grauiora ea quæ concipiunt̄ aīo: q̄ illa quæ corpore: miserior igit̄ qui suscipit in se scelus: q̄ is qui alterius facinus subire cogit̄. Cruciatu est a Dolobella Trebonius. Et qdē a Carthaginensibus Regulus: in q̄re cum crudelissimi Poeni iudicati sint in hoste: quid in ciue de Dolobella iudicandū est: an uero hoc cōferendū est: an dubitādū uter miserior is ne cuius mortē: S. P. q. R. ulciscit̄: an is qui puncti Senat⁹ Sentētia hostis ē iudicat⁹: Nā cōteris qdem uitæ partib⁹ quis est: q̄ possit sine Trebonii maxima cōtumelia conferre uitam Trebonii cū Dolobella: Alterius consilium: ingenium: humanitatem innocentiam: magnitudinem animi in patria liberanda: q̄s ignorat: Alteri a puero pro deliciis crudelitas fuit. Deinde ea libidinū turpitudine: ut in hoc sit sp̄ ipse latat⁹: ea faceret: q̄ sibi obiici

Re certe uoluit: qui ad prædas & rapinas Antonium sequi maluerat. Quid bestia: is est. L. Bestia qui in prætura petitione repulsam passus est: & ambitus daturus: & si Cicero eum defendit. Ipse in epistola ad Quintum fratrem. Ad. iiii. Idus februarias dixit pro Bestia de ambitu apud prætorum C. N. Domitium in foro medio maximo conuentu. i. e. id est: in eum locum id est: Cui Sextus multis in templo Castoris uulneribus acceptis presidio Bestia seruat. Datione: quia non proter renunciat. sed esse abire paulo post daturus frustra defendente Cicerone.

Alter Cæsar Vopiscus: & hic cum Antonio erat homo ædilitus: & tunc consulum peribat cum lex esset ut fieri consul non posset quod proter non fuisset erat proter rea adulescens ut peraret adipisci magistratum negret. Homo summo ingenio: ironice omnia n. eminit huius Vopisci C. i. in epistolis ad Atticum sæpe. Vopiscum uocabant ueteres unum e geminis quod reciti utero nasceret: altero interempto abortu: ut tradit Plinius. Sexta palma: si accusaret iterum difficile esset defendere: & uictoriam defendendo cõsequi cum ad Antonium transierit: & gladiator factus sit. Sed hec iudicium culpa non mea est: quo minus absolueret: nam defendi quod ego: ut alii as. sed iudices dannaerunt & extruserunt: omnia tamen irõice. Quid tamen nihil aliud nunc agere uideat: Antonio hæret: & omnia contra patriam factis. Illos iudices: quod dannaerunt sententiis suis. Quorum res iudicatas irritas fecimus: defendendo Vopiscum: & irritum iudicium faciendo: illum absoluedo & restituendo. Neque hoc in hoc uno est hoc non in uno solo irritas fecimus res iudicatas In eisdem castris: Antonii. Cæsar: Iulius. Nescio quod: per contempitum sic ait. Ex uictoria Celtiberia: quod per est hispania: per quam Tagas & Anas fluua decurrunt. Castorum metator: quod locum perabat & purgabat metatis: hoc est ponendis castris. Nunc urbis: metator hoc est diuisor. metari. n. diuiserit & partiri. Horatius. Nulla decem pedis metata priuatis porticus. Aqua: urbe. Alienus quod ex Celtiberia. Suo capiti dicitur saluis nobis: quod d. minime decet etiam sibi ipsi dominari saxa & suo capiti liberumque esse: dum salui & tolum es nos sumus. His: saxa & caphoni. Dotem: ingentes diuitias a Cæsare ueluti dotem quandam præbitas. Nitriculas: ueluti nitriculas hoc est fructus prædiorum quibus nutrentur. Lumina: ironice. Lege: agraria quam per uim latam iudicauit: quorum alter

ne ab inimico quidem possent uerecundo. Et hic dii immortales aliquando fuit meus amicus: occulta enim erant uicia non inquireti: neque nunc fortasse alienus ab eo essem: nisi ille uobis. nisi moribus patriæ & humanitati inuentus esset inimicus: a quo admoniti diligentius & uigilantius caueramus Antonium: etenim Dolobella non ita multos secum habuit notos ac insignes latrones. At uidetis quot & quam multos habeat Antonius. Primum. L. fratrem: quam facem dii immortales: quod facinus: quod scelus: quem gurgite: quam uoragine: quod eum non sorbere animo. quid non haurire cogitatione: cuius sanguinem non bibere censeris: in cuius possessiones atque fortunas non impudentissimos oculos spe & mente defigere. Quid censonium: qui se uerbo Prætorum esse Urbanum cupere dicebat: re certe noluit. quid Bestia: qui se consulatum in Bruti locum petere profitetur: Atque hoc quod delectabile omen auertat Iuppiter quam absurdum autem quod prætor fieri non potuerit: petere eum consulatum: Nisi forte damnationem per Prætura putat. Alter Cæsar. Vopiscus ille homo summo ingenio: summa potentia qui ex ædilitate consulatum petit: soluatut legibus: quam leges eum non tenent: credo dignitate. At hic me defendente quinquies absolutus est. sexta palma urbana esset in gladiatore difficilis. sed hæc iudicium culpa non mea est. Ego defendi fide optima: illi debuerunt clarissimum & præstantissimum Senatorem in ciuitate retinere qui tamen nunc nihil aliud agere uidetur: nisi ut intelligamus illos iudices quorum res iudicatas irritas fecimus: bene: & c. R. P. iudicasse: neque hoc in hoc uno est. Sunt alii in eisdem castris honeste condemnat: turpiter restituti. Quod horum consilium qui omnibus bonis hostes sunt nisi crudelissimum putatis fore: Accedit Sasa: nescio quis quem nobis Cæsar ex uictoria Celtiberia. Tr. Pl. deuit. Castorum antea metator nunc superat urbis: a qua cum sit alienus suo capiti saluis nobis dicitur. Cum hoc ueteranus Capho quo ne minem ueterani perius oderunt. His quam si præter decem quam in ciuilibus malis acceperant: agrum Campanum est largitus Antonius: ut haberent aliquorum nitriculas prædiorum. Quibus utinam contenti essent ferremus & si tolerabile non erat. Sed quid uis patiendum fuit: ut hoc deterrimum bellum non haberemus? Quid illa castrorum. M. Antonii lumina non ne ante oculos proponitis? primum duos Collegas Antonio: tum & Dolobellæ Nuculam & Lentonem Italia diuisores lege ea quam Senatus per uim latam iudicauit: quorum alter

re rea adulescens ut peraret adipisci magistratum negret. Homo summo ingenio: ironice omnia n. eminit huius Vopisci C. i. in epistolis ad Atticum sæpe. Vopiscum uocabant ueteres unum e geminis quod reciti utero nasceret: altero interempto abortu: ut tradit Plinius. Sexta palma: si accusaret iterum difficile esset defendere: & uictoriam defendendo cõsequi cum ad Antonium transierit: & gladiator factus sit. Sed hec iudicium culpa non mea est: quo minus absolueret: nam defendi quod ego: ut alii as. sed iudices dannaerunt & extruserunt: omnia tamen irõice. Quid tamen nihil aliud nunc agere uideat: Antonio hæret: & omnia contra patriam factis. Illos iudices: quod dannaerunt sententiis suis.

Quorum res iudicatas irritas fecimus: defendendo Vopiscum: & irritum iudicium faciendo: illum absoluedo & restituendo. Neque hoc in hoc uno est hoc non in uno solo irritas fecimus res iudicatas In eisdem castris: Antonii.

Cæsar: Iulius. Nescio quod: per contempitum sic ait. Ex uictoria Celtiberia: quod per est hispania: per quam Tagas & Anas fluua decurrunt.

Castorum metator: quod locum perabat & purgabat metatis: hoc est ponendis castris. Nunc urbis: metator hoc est diuisor. metari. n. diuiserit & partiri. Horatius. Nulla decem pedis metata priuatis porticus. Aqua: urbe.

Alienus quod ex Celtiberia.

Suo capiti dicitur saluis nobis: quod d. minime decet etiam sibi ipsi dominari saxa & suo capiti liberumque esse: dum salui & tolum es nos sumus.

His: saxa & caphoni.

Dotem: ingentes diuitias a Cæsare ueluti dotem quandam præbitas. Nitriculas: ueluti nitriculas hoc est fructus prædiorum quibus nutrentur.

Lumina: ironice. Lege: agraria quam per uim tulit Antonius.

IN. M. ANTONIVM

Commentatus: effinxit comediam Proscripta uenalia proposita: sicut pseribi dicitur domus: cum uenalis sit. Tanta procuratorum negligentia: qui obsistere nequibāt quo minus proscriberentur. In fudit uenenum non dedit: copiam significat pseribi ueneni: qui periret citius: nam maiorem quantitatem infundimus minorem damus. Sed non possum: ideo eum effundunt q̄ recepturos superāt. Ouidius Quærere ut absumat: absumpta requirere certant: Atq; ipse uitris sunt alimenta uices. Videre Pu. Decii: iocatur cum amaritudine Cicero: Pu. Decius & ipse moribus corruptissimis sectabatur Antonium: is cum multis deberet: & soluendo non esset. ut caueret credito

rib⁹: se ipsum uenalem fecit & qualis deuouit. Sed qui enim in auctiōe seipm uendentem emeret: nullus reptus ē. Cautionem quia suo capite caueret & satisfacere uolebat. Clarissimū uiri: ironice. Maiorum suorum: qui uariis temporib⁹ bellisq; diuersis se deuouerunt hoc est mori ultro pro salute exercitus: & rei publicæ uoluerunt. In ea auctiōe: cum se ipsum sub hasta uenderet. Iuuenalis de p̄ditissimis loquens sui temporis hominibus inq̄t. Quis facile est ædem condūcere flumina: portus: Siccā dā eluuiem: portandum ad busta cadauer. Et præbere caput domina uenale sub hasta. Exire ære alieno: liberari debitis: que constauerat.

Cum uenderet aliena: promittit enim aliena uēditorum bona & hoc pacto se ipm redempurum. Quid dicam qua multa uidentur furtiæ debitorum sic enim consentia stimulat ut tot uexet furtiæ quot ei⁹ sunt debita. Vindicem: ultorem: & prohibitorum: nam ad uersatus & est Antonio cum legem de nouis tabulis ferre uellet: ut dictum est prius philippica. vi. postea ad id impulit & ueluti noua tabula ipse fuit. nā sine nouis tabulis saluus esse n̄ poterat. De Planco de hoc ut de Trebellio prius dictum.

Agla polleritia: castellum arboris fuit ubi nunc ingens ciuitas Aquila & Polleritia a Pollo conditore uel possessore cōgnominatam. Lumen & dec⁹ irōice. In græco uerbo: ΛΥΣ

ΠΟΛΙΚΟΣ Nisi forte fure: quod fieri non potest: ut iure fratrem occiderit. Copiam multitudinem & exercitum. Cum Dolobella. plurimos occidit Dolobellam: & tamen tantam latronum manū non habet

Cum causa: de qua agitur: ut sit opinionum: nō animoz dissensio. In eā se iturū: eā cōprobaturum. Confides audax: improbus: temerarius. Impotens: arrogans: supbus. Addictus uolentæ destinatus morti: qualē obeūt gladiatores. Quā ob rē. cū hostis p̄tæ occiso Trebonio iudicatus cēt Dolobella restabat ut bello esset persequendus: relatū in senatu de eo ē cui talis puincia demādarēt: alii priuatum extra ordinē deligendum: alii alterum ex consulibus mittendum censurant: neutrā sniam pbat Cicero.

Alterā: de extraordinario impio: Periculosum: sequitur enim. nā extraordinariū semp imperium po-

commentatus est mimos: Alter egit Tragediam. Quid dicam de Apulo Domitio: Cuius bona modo proscripta uidimus: tāta procuratorum negligentia At hic nuper sororis filio infundit uenenum: non dedit. Sed non possunt nō prodige uiuere: quia nostra bona sperant cum effundunt sua. Videte etiam. P. Decii cautionem clarissimi uiri: qui maiorum suorū exempla persequēs: pro alieno se ære deuouit: emptor tamē in ea auctiōe iuentus ē nemo. O hominē ridiculū qui se exire ære alieno putaret posse: cū uenderet aliena. Nā quid dicā de Trebellio: qd dicam q̄ multæ uidentur furia debitorū: uindicē enim tabularū nouarū: nouam tabulā uidimus. Quid de Plāco qui p̄stantissimos ciues aq̄la Polleritia expulit: & qdem crure fracto: qd uti nā an illi accidisset: ne huc redire potuisset. Lumen & decus exercitus illius pene p̄terii: Caniniū cimbrū Lyfidici filiū: Lyfidicum ipsum: in Græco uerbu qui omnia iura dissoluit. nisi forte iure germanū cimber occidit. Cū hanc & huius generis copiam tātā habeat Antoni⁹: qd scelus omittet: cū Dolobella tantis se obstrixerit parricidiis: nequa q̄ pari latronum manu & copia: Quapropter ut iuit⁹ saepe dissēsi. Q. Fusio ita sū ei⁹ sniæ libeter assēsus: ex quo iudicare debetis me nō cū hōie soler: sed cū causa dissidere. Itaq; n̄ assētiō solū: sed & grās ago. Q. Fusio. Dixit. n. se uerā grauē. R. P. dignā sniam: iudicauit hostē Dolobellā: bōa ei⁹ censuit publice possidēda. Quo cum addi nihil posset: qd. n. atroci⁹ potuit: qd seueri⁹ decerneret: Dixit tū sigs eoz q̄ post se rogati eēt grauiorē sniam dixisset: i eā se iturū: q̄ seueritatem quis pōt non laudare: Nunc quoniam iudicat⁹ est hostis Dolobella: bello est persequendus: nequa enim quiescet habet legonem: habet fugitiuos: habet sceleratam impiorum manum. Est ipse cōfidēs: ipotēs gladiatorio generi mortis addit⁹. Quā ob rē quoniā cū Dolobella hesternō die hoste decreto bellū gerendū ē: Impator ē deligendus: duæ dictæ sūt sniæ: q̄ rū neutrā p̄bo. Alterā q̄a sp: nisi cū ē neccē: piculosā arbitror.

populare atq; uentofum: ut non idoneus deligatur: sed quem populi libido noluerit. Populus aut leuis: ac uero similis minus recte indicare de hominibus nouit & dignis praefert plerumque indignos. Altera de consulibus mittendis. Alienus: a consulibus abhorrens dignitate & temporis grauitate: ut mox dicturus est. Populare: populi iudicio delatus: & populo serutens. Ventofum: leue. Bello Antiochi: quod primum bellum Macedoniae statim secutum est. Antiochus autem rex Syriae Thioantae aetolae princeps: & Annibalem praeno: quicquid uictus & exul ad eum fugerat: adhortantibus sub praetextu Lyfimachiae: repetenda: quae in littore Thracio sui maiorem

Alteram quae alienam his temporibus existio. Nam extraordinarium spiritus Imperium populari atque uentofum est minime uestrae grauitatis: minime huius ordinis. Bello Antiochi magno & graui cum L. Scipione Publii fratris obuisset Asia parumque in eo putaret esse animi: parumque roboris: Senatusque ad collegam eius C. Laelium huius sapientis patrem negotium deferret: surrexit P. Africanus frater maior. L. Scipionis & illam ignominiam familiae deprecatur: dixitque & in fratre suo summam uirtutem esse summamque consilium. neque se ei legatum in illa aetate huiusque rebus gestis de futuris: quod cum ab eo esset dictum nihil est de Scipione praesentia commutatum: nec plus extraordinarium impium ad id bellum quaesitum: quam duobus antea maximis punicis bellis quae a Consulibus aut a dictatoribus gesta & consummata sunt: aut quam Pyrrhi: quam philippi: quam per Achaicum bello: quam Punico tertio: ad quam P. R. ita ipse sibi delegit idoneum ducem. P. Scipione ut cum tamen bellum gereret consul uellet. Cum Aristotico bellum gerendum fuit. L. Valerio P. Licinio Crasso consules rogati populum quod id bellum gereret placeret Crassus Consul Pontifex maximus Flacco collegae Flamini Martiali mulctam dixit: si a sacris discessisset: quam mulctam Po. Ro. remisit. pontifici tamen flaminem parere iussit. Sed ne tum quidem Po. Ro. ad priuatum detulit bellum: quod quod erat Africanus: qui anno antea: de Numantinis triumphauerat: qui cum longe omnes belli gloria & uirtute

posuerat: romanis bellum intulit. Mouens ex Asia ilico insulas: graeciae littora occupauit. Sed in Euboea elanguit. unde aduentu tantum nunciato Acilii Glaucionis fugit: nec multo post in Syria se recepit: nauali praesidio cui Annibalem praefecerat: duce Aemilio regillo superatus ad Maonessum adiuuatus thodis cum praesentibus consules sortirentur & Syria bellumque contra Antiochum. L. Cor. Scipioni obuenisset: senatusque quoniam ille infirmo corpore: & moribus minus praebatis erat: ad C. Laelium senatus tunc principem inclinaret: etque prouentum illam decreturus uideret: Pu. Scipio Africanus superior. L. frater: ut hanc fratris deprecaretur ignominiam & laudauit: & se illi legatum itur: ultro est pollicitus: quod gratis a senatu animis est exceptum. L. uero Cor. asiatici cognomen reportauit. nam fratris usus consilium apud Syphilum motum Antiochum supauit: tunc cum illo congressus. cum pluuia hostium arcus hebetari essent. Ipse Antiochus ultra taurum reliquatus est: & postea a sodalibus quos ebrius in conuiuio pul-

sanerat occisus. Huius sapientis: de quo superius dictum. Depraecatus: depulit Duobus primo & secundo & primo quod imperatores fuerunt: CN. Duilius: Attilius Calatinus: Attilius Regulus: Caecilius Metellus. C. Luctatius. Secundo uero: C. Flaminius. Qu. Fabius maximus: Paulus & Varro. Qu. Fuluius: Appianus Claudius. T. Scaevola. Clau. Marcellus: P. Scipio: P. filius. M. Liuius Claudius Nero: omnes consules. Dictatoribus: ut ab Attilio Calatino: qui primo punico bello extra Italiam exercitum duxit. Pyrrhi: qui rex Lepyrotae: in genere ab Achille: primo ab Hercule ortus: accessit: a tarcentinis ante primum bellum punicum in Italiam traiecit: & uaria fortuna cum romanis conflictum uictus a Heracleo Valerio Leucteo: territis elephantum inusitata facie militibus: ipse postea a Curio detato Italia pulsus est. Duxere exercitum consules bello pyrrhi Valerius Leuinus: C. Fabricius. M. Curius detator. Quam philippi: tria bella macedonica gesserunt: & primum quod contra philippum: causa belli a foedere capta quo rex dominans in Italia Annibalem sibi sociauerat: auertit sunt ipsorum aduersus regis iuriam auxilium atheniensibus: Leuino consule Attalo rege pergameo & rhodiis adiuuatis: bis uictus: bis exutus castris: bis fugatus est. Mox flaminio rege oppressus ad tumulos quos Canoccephalas uocant: pace tamen impetrata & regno. Quam per Achaicum bello: quod post tertium punicum bellum & dituram Carthaginensem gestum est: contra corinthios & critolaum qui libertatem a romanis data contra ipsos usus est. Legatos. n. romanos dubium an & manu: certe ofone uiolauit. Metellus macedonicus consul exercitum Critolaum & ipsum Critolaum cecidit. L. Munius uictoria alieno labore quaesita intercepta. Missus. n. metello successor cum littoribus & paucis equis in Metelli castra praesepit. Dineum alterque ducem sub ipsis isthmi faucibus supauit: destruxitque ab incolis ciuitatem diripuit: de Achaenis triumphauit: signa aerea marmoreaque & tabulas pictas in triumpho tulit: Achaicumque cognouit est. Quam punico tertio: quo delecta est Carthago: fuerunt imperatores eo bello. L. Martius M. Malianus: a quo obsideri oppugnataque accepta est Carthago. P. Scipio Aemilianus cum aedilitate peteret: consula populo datus est. & quam per annos consul fieri mimescebat: legibus solutus est: etque Africa praesentia extra sortem data. Cum aristotico: post delectam Numantiam cum aristotico regis Eumenis filio bellum gestum est cum illic Asiam quae testamento regis Attali libera esse debebat occupasset: consules erant. L. Valerius

Flaccus: & P. Licinius Crassus: idemq; ponti. max. senatus populum rogauit: quem id bellum gerere placeret: populus Flaccum respondit: cum uero L. Valerius famē Martialis esset & sacerdoti ratione Crasso pont. moximo subessent: uictus ab eo est: idē multa hoc est pecuniaria poena a sacris discedere: quam poenam etsi statim populus illi remisit: noluit tamen pontifici petere: ipse Crassus missus est & quod nunquam anima acciderat pont. max. extra italiam profectus: prelio autem uictus & interēptus est. Sed Marcus perpēna uictum Aristonicum in deditōnem accepit. Duas tantum tribus tulit: duarū tribuum habuit suffragio: & duas p se adduxit tribus dūtaxat. Locus autē superior ubi est. L. Valerio Pu. Scipione consulibus: mansisse corruptus est. nā: P. Licinio Crasso legendū est: Tribuni ple. turbulenti: qui turbulenti tū solent esse: & oīa impedire. Sabini rogatioue pinati: cū bellū: Manlii Mithridaticū Pōpeio est demandatū: Nā sertorianum: cū multos in Hispania duces superasset Sertorius: nō contentus senatus. P. metello Pio Numiduci filio uiro claro ac bellicoso: sed se ne admodū: & uertus ne i Italiam ille traduceret bellū: Pōpetum illi addidit: cōsultibus. Qu. Catulo & L. Philippo p ficiis recusantibus: Cūq; iter patres admiraretur quispiam: rogaretq; philippū idoneū ne existimaret Pōpetū q p consul in Hispaniā mitteret: nō pro consulē rēdit: sed pro consulibus mittēdū. Plutarchus etiā auctor. Quae igit hęc comitia: L. cæsar hęc dixerat sniam ut. P. Seruilio Isaurico priuato Dolobellæ psequendi puia decerneret: q snia induci dicit Ci. ambitionē in curiā piculosam: ut uel uir pstantissimus ferat repulsam. si suffragia i eū non concurrant: aut cæteri tali honore uideant indigni: cū tū sint pari dignitate: senatores s. & cōsulares. Assensero: si assensero: hoc est si assensus fuerit q spia dabit ambitioni aditus in curiā: ut sperent se hoies ambiendo quā dignitatē posse consequi. Negauero: si negauero. Suffragio: uoce mea ac uelut suffragio. Tanq; comitiis: aut curiatis aut cēturiatis. Qd si comitia & c. ironica ē cōcessio. Petam: quā dignitatē. Ambiamus: prestantes & largiātes.

Tabula noua detur nobis in qua suffragia nostra designemus aut describamus. Ut data est populo: nā L. Cassi longinus. L. F. tr. pl. C. Mario. C. Flacco cōsulis legē tulit ut populus p tabellā suffragiū ferret q lege ut ait Ci. in orōne p Cornelio: de maiestate suffragio: uis potestasq; conualuit. Cur comitiis cæsar: nā hoc est comitia quasi habere & p suffragia deligere: qd neq; utile ē in senatu: neq; oīno decet. Præstantissimū uir. P. Seruilius. Si tibi nō sit assensū: cū de eo retuleris. Præterit: cū de uno tm referat: & de reliq; sileat. At. n. obiectio de. C. Octauiō. Ille: rñsio: A quo: Octauiō. Aut exercitū adimēdus: quē ipse sua spē coegerat. Eripulissetis: qm hēbat re uera. Cū patissio: tecū q ad dicēdū es pntissimū. Hōi

superasset duas tantum tribus tulit. Itaq; P. R. consuli potius crasso q priuato africano bellū gerēdum dedit. de. CN. Pōpeii imperiis summi uiri atq; oīum principis Tr. pl. turbulenti tulerunt. Nā sertorianum bellū a senatu priuato datū est: qā cōss. recusabant: cū. L. Philippus Procōsulib⁹ se eum mittere dixit: non procōsule. Quae igit hęc comitia aut quā ambitionē cōstantissimus & grauissimus ciuis. L. Cæsar in Senatū introduxit: clarissimo uiro atq; innocentissimo decreuit imperiū: Priuato tū in quo maximū nobis onus imposuit: Assensero: Ambitionē induxero in curiā: negauero: suffragio meo tanq; comitiis homini honorē amicissimo denegauero: Quod si comitia placet i Senatu habere: petamus: ambiamus: tabula modo noua det nobis: sicut populo data est. Cur Comitiis Cæsar: ita ut aut præstantissimus uir: si tibi nō sit assensum: repulsam tulisse uideatur: aut unusq; nostrū præteritus: si cū pari dignitate simus eodē honore digni nō putemur. At. n. nā id exaudio: Cæsarī adolescentulo iperū extraordinariū mea snia dedi. Ille. n. mihi p̄sidiū extraordinariū dederat. Cū dico mihi: Senatui dico. Po. q. Ro. a quo. R. P. p̄sidiū ne cogitatū qdē tantū haberet: ut sine eo salua eē non posset: huic extraordinarium imperium nō darem: aut exercitus adimendus: aut imperiū dandum fuit. Quae est. n. rō: aut q pōt fieri ut sine imperio teneat exercitus: nō igitur q ereptum nō est: ē id estimandū eē datū. Eripulissetis. C. Cæsarī. P. C. imperium: nisi dedissetis. Milites ueterani q illius auctoritatem: imperium nomen: secuti p. R. P. armaceperant: uolebant sibi ab illo imperari. Legio Martia: & quarta ita se cōtulerat ad auctoritatem Senatus. p. q. R. dignitatem: ut eum deposcerēt Imperatorem & ducem. Imperium Cæsarī belli necessitas: falces Senatus dedit: ocioso uero nihil agentī: priuato: obsecro te. L. Cæsar: cum patissimo hoie mihi res est: qn imperium Senatus dedit: sed de hoc quidem haften: ne refragari homini amicissimo ac de me optime merito uidear. & si quis pōt refragari nō mō nō potenti: uerū etiā

recusant. Illa uero. P. C. aliena cōsulū dignitate: aliena tēporē grauitate snia ē: ut cons. Dolobellæ plequendi cā Asiā & Syriā fortiant. Dicā cur inutile. R. P. sed prius q̄ turpe cōsulib⁹ sit uideri. Cū cōs. designatus obsideat: i eoq; liberando salus sit posita. R. P. cūq; a. R. P. pestiferi ciues: parricideq; delcuerint: Cūq; id bellū geram⁹: quo bello de dignitate: libertate: de uita decernam⁹: & si i ptatē qs Antonii uenerit: pposita sint romēta atq; cruciatus: cūq; earū rerum oīum decertatio Cōs. optimis & fortissimis cōmissa & cōmendata sit: Asiā & Syriā mentio fiet: ut aut suspitioni crimen: aut inuidiā materiā dedisse uideamur. At uero ita decernunt: ut liberato Bruto: id. n. restabat: ut relicto oīno deserto prodito. Ego uero mentionē prouinciārū factā dico alienissimo tpe: q̄uis. n. intentus animus tuus sit. C. Pansa. sicut est: ad fortissimū uirū & oīum clarissimū liberandū: tū rerum natura coegit te necessario referre animū aliqñ ad Dolobellam persequendum: & partem aliquā in Asiā & Syriā deriuare curā & cogitationis tuā. Si autē fieri posset: uel plures te amicos habere uellē: quos oēs ad mutinā intenderes: quod quoniam fieri non pōt: isto canimo quem habes: prætā. tiffimū atq; optimū: nihil uolumus nisi de Bruto cogitare. Facis tu id quidem: & eo maxime incumbis: duas tamen res magnas præsertim: non modo agere uno tpe: sed ne cogitādo quidem explicare qui q̄ pōt. Incitare & inflāmare tuum istud prætantissimum studiū: non ad aliam ullā ex parte curam trāsferre debemus. Adde istuc sermones hominū. Adde suspitiones: Adde inuidiā: Imitare me quem tu semper laudasti: qui i struētā ornatamq; a Senatu prouinciā deposui Vt incendium patriā omīssa omni cogitatione restinguerem. Nemo erit: prætter unum me: qui cum profecto: si quid intetesse tua putasses: pro summa familiaritate nostra cōmunicauisses: q̄ credat te in uito puinciā tibi eē decretā. Hanc quæso pro tua singulari sapientia reprime famā: atq; effice ne id qd nō curas: cupere uideare. Quod qdē uehemētius eo tibi laborandū ē: q̄a in eādē cadere suspitionē Collega uir clarissimus nō pōt. nihil horū scit: nihil suspicat: bellū gerit: in acie stat: de sanguine & de spū decertat: an puinciā sibi decretā audiret q̄ potuerit tps ei rei datū suspicari: uereor ne exercit⁹ quoq; nrī q̄ nō delectus necessitate sed uoluntariis studiis se ad. R. P. cōtulerūt: tardent animis: si qe q̄ aliud nobis: nisi de instātū bello cogitatū putabūt. Quod si puinciā Cōs. expetende uident: sicut saepe multis clarissimis uiris expetita: Reddite prius nobis Brutū lumē & decus Ciuitatis: q̄ ita cōseruandus ē: ut id signū: quod cælo delapsus uestæ custodiis cōtineat: quo saluo salui sum⁹ futuri. Hunc uel in cælū: si fieri poterit: nrīs humeris tollem⁹: puicias certe dignissimas uobis deligem⁹. Nūc qd agitē agamus. Agitur aut liberi

amicissimo: P. Seruilio. Illa uero. secundæ responder sententiæ. Quis aut Decius: aut uis alius qui ab eo oppugnat.

Ut aut suspitioni crimen ut oriatur suspicio ne prodere uelimus Decimum brutum: missis in Asiā & Syriā consulibus. Inuidiā: æmulationis materiā consulibus præbamus ex prouinciis: id quod soler accidere in fortitudo. Ita decernunt: sic de prouinciis de liberant quasi liberatus brutus sit. Rerum natura: conditio & qualitas rerum. Deriuare deducere & diuertere. Sermones hominū: qui de te sunt futuri: cupiditate prouinciæ Decimum brutum deseruisse.

Inuidiam: ex prouidentia.

Prouinciā: Ciliciam. poterat enim Cicero eam obtinere diutius. Nihil autem magis timuit q̄ ne annuus tempus p utuiciæ prorogaretur. Ea enim lege acceperat: ut post annum statim succederetur. Reprime famam: cupiditatis. Collega: Pansa. Ei rei: decernendæ prouinciæ. Delectus necessitate quod accidit: cum dare nomina iuuentus a consulibus cogitur. Ne id signum: palladium Mineruæ simulachrum: quod Ilo regnante de cælo cecidit: Romam translatum est postea: & in Vestæ iēplo reconditum. Responsum enim ab Appollinæ fuerat cū cecidit: Aethereā seruare deā: seruabitis urbem: Impium secum transferet illa loci. Plura de hoc palladio Ouidius lib. vi. festorum: & Serulus in secundum librum ænæidos:

Quando ueniet consul: si consul mittat: quoniam in Asiam perueniet? Ne uestigium quidem: quia omnia Dolobella delebat. At mittent: obiectio: dicit quisquam mittent aliquem consules legatum aut quaestorem de suo numero. Valde mihi probare poterat: ac si dicat minime illud probabo: quod P. Seruilium non probauit: quem mittendum esse. L. Caesar. Quod ergo ipse nemini putas dandum: ad illud loquitur quod secundae sententiae auctor fuerat: esse. I. mittendum. Legitimum: iustum: & quod magistratus non priuatus exspectat. Quis igitur est: facit sibi ipsi interrogationem. & quod inquit is est qui haec habeat quae tu habendi ab illo censes: quod mittat. M. Brutus rident: aut Cas-

ego inquit libenter consules aut ipsorum alterum decernerem si fieri posset. Neque enim Brutus reuocandus est aut ei adimendus exercitus quem nos in Graecia ex utilitate reipublicae colligauimus & obstrinximus ut discedere illinc non debeat: quo magis Italiae auxilio possit esse quam Asiae. Vergerem: inclinare & respicere. Non ut ex ipsa acie subsidium habemus: non ut Brutus exercitus traiceret in Italiam & praesenti auxilio esset: sed ut illic consisteret ubi est: sciretque hinc se paratum transmarinum subsidium: quod succedere si forte succuberet: significat ergo magis dandum quam adimendum Bruto auxilium. Praeterea: alia ratio cur remoueri ex Graecia Brutus non possit: nec ab eo exercitus abductus. C. Antonius. M. Antonii frater. Bellidum post Apolloniam Macedoniae belluosa est: siue bellis: ei utcina est Amanitia. Plinius Nymphaeum locum in appolloniae partibus finibus incolere dicit amantissimos & bellones. Idem in ora maritima dicit esse oppidum oricum a Colchis conditum ubi iustum Epri abesse a Salentino Italiae primo torio. lxxxv. m. p. Orcum uocat Strabo: & deprauat credo locus est. Epirus autem regio est Macedoniae finitima. Etiam de Brudusio: ut redeat Caius & occuper. Quamquam miror: miror inquit sustinet. C. Antonium se tam diu a Bruto obsideri: & non ultro illi se dederit: ac uicula & manicas accipere ut consuevit. Quod si confecerit Brutus: si comprehenderit Caium: & in uicula coniecerit.

Per se sua sponte: ut alias ipse Brutus & Cassius fecere. Ipse sibi senatus fuit: uterque sibi sibi senatus: quoniam ea egit sponte quam senatus iussisset agenda: non expectata senatus auctoritate. Temporibus opportunis. Quae moribus: maiore institutis. Nec enim diu ante inquit iudicauerunt Brutus & Cassius legem sanctissimam & optimum morem esse: salutem patriae & libertati studere. Itaque: et si de Dolobella hoste persequendo nihil dicere: interesse ego putarem summorum utroque quales sunt Brutus & Cassius sua auctoritate sine decreto aliquo publico illum persequi. Quorum alterius: Brutus. Alterius: Cassius. Studia: uoluntates. Alienam decretam. M. Anto-

ne uiuamus: an mortem obeamus: quae certe seruituti antepone da est. Quid si & affert tarditatem ista sententia ad Dolobellam persequendum quoniam non ueniet Consul: an id expectamus quo ne uestigium quidem Asiae Ciuitatum atque urbium relinquat? At mittet aliquem de suo numero: ualde mihi probare poterat: quod paulo ante clarissimo uiro priuato. Imperium extra ordinem non dedi. At hominem dignum mittent: non P. Seruilio digniore. At quod Ciuitas non habet: quod ergo ipse nemini putat dandum ne a Senatu tu quod id ego uni iudicio delatum comprobem? Expedito nobis homine & parato. P. C. opus est: & eo quod imperium legitimum habet: quod praeterea auctoritate: nomen: exercitum: praesentium aium in R. P. liberanda: Quis igitur is est? aut M. Brutus: aut C. Cassius: aut uterque. Decernerem plane sicut multa Consul alterum ambos ueni Brutum colligastemus in Graecias & eius auxilium ad Italiam uergere quam ad Asiam maluissim: non ut ex ea acie auxilium habemus: sed ut ipsa acies subsidium habet & transmarinum. Praeterea P. C. M. Brutum retinet etiam nunc. C. Antonius: quod tenet Apolloniam magnam urbem & grauem tenet opinor Bellidum: tenet Amanitiam: in stat Epirus: urget Oricum: habet aliquot cohortes: habet equitatum: hinc si Brutus erit traductus ad aliud bellum Graeciam certe amiserimus. Est autem et de Brudusio atque illa ora Italiae puidendum: quamquam miror tam diu morari Antonium: solet enim accipere ipse manicas: nec diuini obspionis metum sustinere: quod si confecerit Brutus: & intellexerit plus se Reipublicae futurum: si Dolobellam persequatur: quam si in Graecia maneat: aget ipse per se: ut adhuc quoque fecit: neque in tot incediis cum confestim succurrendum est: expectabit Senatum. Nam & Brutus & Cassius multis iam in rebus ipse sibi Senatus fuit. Necessesse est enim in tanta concussatione perturbationum rerum: temporibus potius parere: quam moribus. Nec enim nunc primum aut Brutus aut Cassius Salutem libertatemque patriae legem sanctissimam & morem optimum iudicauit. Itaque si ad nos nihil referret de Dolobella persequendo tamen ego pro decreto putarem: cum essent tales uirtute: auctoritate: nobilitate summi uiri: quorum alterius iam notus nobis est exercitus. Alterius auditus: Non igitur Brutus expectauit decreta nostra: cum studia nosset: Neque enim est in prouinciam suam cretam profectus. In Macedonia a lienam aduolauit: omnia sua putauit: quae uos uestra esse uelletis. Legiones conscripsit nouas: excepit ue-

nfo. Equitatum: de quo prius dixit. Oblitū: psum ab oblitio. Ouf. Oblitus a dñæ cæde libellus erit. Sua snia: equitatum auferendo. Qua lege: obiectio est cui responder: Iouis: qui oia sanxit iusta & honesta q̄ propriæ fierent salute: & sapit hoc Ciceronis dictū illud Hectoris ad Polydamatem fratrem: cum augure suaderet de rebus gerendis consulendū: libro. xii. Iliados ΕΙΣ ΟΙΩΝΟΣ ΑΡΙΣ ΤΟΣ ΑΔΥΝΕΘΑΙ ΤΡΕΙ ΠΑΡΤΕΡΟΣ Est enim lex: libro de legibus quoq; sic diffinit. Lex est ratio summa in fra In natura: quæ iubet ea quæ faciendæ sunt: prohibetq; contraria: nec multo post ratione & lege cum diis homines coniunctos

teres: equitatum ad se adduxit Dolobellæ: atq; eum nondū par ricio oblitum: hostem sua sententia iudicauit. Nam ni ita eēt quo iure equitatum a Cōsule abduceret? Quid. C. Cassius pari magnitudine animi & consilii præditus: nō ne eo ex Italia cō silio profectus est: ut prohiberet Syria Dolobellam: qua lege? quo iure: eo qd̄ Iuppiter ipse sanxit: ut oia quæ. R. P. salutaria essent: legitima & iusta haberentur. Est enim lex nihil aliud: ni si recta & numine a deorū tracta ratio imperans honesta: pro hibens contraria. Huic igitur legi paruit Cassius: Cum est in Syriam profectus: alienam prouinciam: si homines legib⁹ scri ptis uterentur. His uero oppressis: suam lege naturæ. Sed ut ex uestra quoq; auctoritate firmetur: censeo. Cum. P. Dolobella quicq; eius crudelissimi & teterrimi facinoris ministri sotii adiu tores fuerunt hostes. P. R. a Senatu iudicati sint. Cūq; Senatus P. Dolobellam bello persequendum censuerit: ut is qui omnia deorū hominumq; iura nouo inaudito & in expiabili scelere pol luerit: nefarioq; patriæ se patricidio obstrixerit: pœnas diis ho minibusq; meritas debitasq; perfoluat: Senatui placere. C. Cas sium Procons. prouinciam Syriam obtinere: utq; qui eam opti mo iure prouinciam obtinuerit eum a. Q. Martio Crispo Pro cōs. L. Scauro. Procons. A. Proleono Legato exercitus accipe re: eosq; ei tradere. Cūq; his copiis: & si quas præterea paruerit bello. P. Dolobellam terra: mariq; persequi. Eius belli gerendi cā quibus ei uideatur naues nautas pecunias: cæteraq; quæ ad bellū gerendum ptineant: ut imperādi in Syria: Asia: Bithynia Ponto ius potestatemq; habeat: utq; quacūq; in prouiciam ei⁹ belli gerendi causa aduenerit: ibi maius imperiū: C. Cassii. Pro cons. sit: q̄ eius erit: qui eam prouinciam obtinebit. cum. C. Cas sius. Procōs. in eam prouinciam uenerit: Regem Deiotarū pa trem: & Regem Deiotarum filiū: si ut multis bellis sæpenu mero imperiū. P. R. iuuerint: Itē. C. Cassium Proconsulem co piis suis operibusq; iuuissent: Senatui. P. q. R. gratum esse fa cturos. Itē si cæteri Reges: Tetrarchæ Dynasteq; fecissent Se natū P. q. R. eorum officii nō immemorem futurum: utq; C. Panfa. A. Hircius consules: Alter ambo ue si eis uideret. R. P. recuperata de prouinciis Consularibus Prætoris ad hūc ordi nē primo quoq; tpe ferant. Interea prouinciæ ab iis quib⁹ obti nentur obtineant: quoad cuiq; ex. S. C. successum sit. Hoc. S. C. ardentē inflāmabitis: & armatum armabitis Cassiū. Nec. n. animū eius potestis ignorare: nec copias. Animus ip̄e quē uide

esse sic colligit: Homo solus ex tot animum generibus atq; na turis particeps ē rationis & cogitationis cum cætera sint exp tia. Quid est autem non dicā in homine: sed in omni celo atq; terra rōne diuin⁹: quæ cū adoleuit & perfecta est: nomi natur rite sapientia. Est igitur q̄ nihil est ratioe melius: eaq; & in homine & in deo: prin. a homini cum deo rationis soci etas: inter quos aut ratio inter eosdē recta ratio & cōmunis est: quæ cum sit lex: lege quoq; conciliati cū diis homines pu tandi sumus. Alienum: Do lobellæ. His uero legibus scri ptis. Oppressis: ab Antonio & Dolobella. Suā ip̄tus Cas sii. Lege naturæ. quam diffi niuit. Sed ut ex suam: nūc di cit sententiam Cicero postq̄ aliorum impugnavit. Sena tui placere: suppl. censeo. Eū Cassiū. Qu. Martio. is & L. Scaurus proconsules fuerant i Syria cum Dolobellæ decreta est. Persequi: censeo placere senatui. Asia: non eam di cit q̄ in tertia orbis pte termi nos habet: amnes ab ægyptio mari Nilū: a Meori lacu Tana im: sed cā quam ab oriente Ly cia includit: & phrigia: ab occi dente Aegea littora: a meridie mare ægyptiū: paphlagonia a septentrione: Bythina quæ olī Pebricia & Mygdonia dicta est: deindea Bythino rege sic uocata. ē autem i exordio pō ti: ad partem solis orientis ad uersa Thraciæ: opulenta ac di ues urbium: a fonte Sangarii fluminis primos fines. habet.

Ponto: pontiis gentib⁹ ad pontum Euxinum habitantibus. Tetrarchiæ: quæ par tem obtinent: de quibus prius est dictum. Dynastæ: potētes & optiaret unde Δυνασται τεταρχαι potentatus. Utq; Panfa: cen seo senatui placere.

Haftenus: hic legatus Dolobellæ erat profectus. C. Bassi hulus in epistolis crebra sit mentio. Ipsi us æqualis ætati. ac si diceret: ab incunabulis amicum fuisse. P. Bibulus: is præerat Syriæ: ut in epistolis ad Cælium: quæ sunt libro secundo familiarium: quo tempore Cicero præerat Ciliciæ. C. thermus bythinæ. Quid faciendum: id autem fuit faciendum: quod fecit: ut tempore sequeretur & arma Pompeii.

Inde recta sententia: & profecto uoluntas & causa omnibus in rebus, non euctus spectandus iureq; ait apud Ouidium phyllis. Careat successibus opto: Quisquis ab euentu facta notanda putat. Tyrus: ma-

xima & antiquissima phœnicum ciuitas fuit Tyrus ab omni olim continenti diuisa postea ab Alexandro molibus ut aggere conjuncta: calamitates quas passa est ab Alexandro capta: omnes euicit: & se ipsam nauigando instaurauit: qua uare phœnices omnibus semper præstiterunt. Syria & phœnicia: uicinæ regiones. C. Cassium: nam præfuit Syriæ: de quo Cicero in epistolis ad Cælium: Cassius quod mihi magnæ uoluptati fuit: ab Antiochia hostem retecerat: Bibulus prouinciam accæperat. Memoriae testimonio: ut recordatione potiùs quæ uoce testes sumus

Censorinum: de quo prius dictum. Sectorē: uenditorum bonorum alienorum sub hasta. Latrocinio: latronum coetu: ut seruitium est seruorum multitudo & famulitium.

Naufragia: uel quia ipsi tanquam facto naufragio ad Antonium se receperant: uel quia causa sunt ut multi periclitentur & naufragium faciant. Vide inquit: occurrit cuiusdam sic dicenti Si Cassius persequendo Dolobellæ præfictur: ueterani offendentur: qui eum quæ Iulium percussit oderunt. probat non ita fore: quoniam tria genera sunt ueteranorum: Vnum eorum qui Octauium sequuntur: & Decimum Brutum liberare obsidione student. Alter eorum qui neutre parti sese adstungunt. Tertium impiorum qui sunt cum Antonio qui boni sunt non possunt inquit offendit: nam si saluum uolunt eum Decimum: cur est credibile Cassium odisse. Contra illos malos sumpra sunt arma: medii illi non sunt in mediis: ergo ne ueterani offendant uerendum uero est.

tis: copiarum quas uidistis: fortes & constantes uiri: qui ne uiuo quidem Trebonio Dolobellæ latrocinium penetrare sinissent: Haftenus familiaris & necessarius meus post interitum Trebonii profectus: ne dici quidem se legatum Dolobellæ uolet. Estque Cæcilius Bassi priuati illius quidem: sed fortis & præclari uiri robustus & uictor exercitus. Deiotari Regis & patris & filii & magnus & nostro more institutus exercitus: summa in filio spes: summa ingenii indoles: summaque uirtus. Quid dicam de præfite: cuius beniuolentia in P. R. est ipsius æqualis ætati: quæ non solum fortius Imperatorum nostrorum fuit in bellis: sed etiam dux copiarum suarum. Quæ de illo uiro Sylla: quæ Murena: quæ Seruilius: quæ Lucullus quæ honorate quæ honorifice quæ grauius saepe in Senatu prædicauerunt Quid de C. N. Pompeio loquar: quæ unum deiotarum in toto orbe terrarum ex animo amicum uereque beniuolum unum fidelem. P. R. iudicauit: Fuimus nuper ego & M. Bibulus in propinquo sinitimusque prouinciis: ab eodem Rege adiuti sumus & equitatu & pedestribus copiis secutum est hoc acerbissimum & calamitosissimum ciuile bellum: in quo quid faciendum deiotaro. Quid omnino rectius fuerit: dicere non est necesse: præsertim cum contra ac Deiotarus sensit: Victoria belli iudicauerit: quo in bello si fuit error: comis ei fuit cum Senatu. In recta sententia ne uicta quidem causa uituperanda est. Ad has copias accedet alii Reges: et delectus accedent. Neque uero classes deerunt tantum Tyrus Cassium faciunt: tantum ei in Syria nomine atque Phœnicia est: Paratum habet nuper. C. Cassium. P. C. R. P. contra Dolobellam: nec paratum solum: sed peritum atque fortem: magnas ille res gessit ante Bibuli summi uiri aduentum: Cum parthorum nobilissimos Duces magnas copias fudit: Syriamque immani parthorum impetu liberauit: maximam eius & singularem laudem prætermitto: cuius prædicatio non dum omnibus grata est: hæc memoria potius quam uocis testimonio conseruemus. Aduertit. P. C. exornari etiam nimium: a me Brutum nimium Cassium ornari: Cassio uero sententia mea dñatū & principatum dari. Quos ego orno: nepe eos: quæ ipsi sunt ornamenta. R. P. Quid. D. Brutum: non ne omnibus sententiis semper ornauit: nunc igitur reprehendit. An Antonius potius ornare non modo suarum familiarum: sed. P. R. nominis probra atque dedecora: An Censorinum ornare in bello hostes: in pace sectorē: an cætera ex eodem latrocinio naufragia colligam. Ego uero istos oculi: concordia: legum: iudiciorum: libertatis inimicos tantum abest ut ornare: ut effici non possit quin eos tantum oderim: quæ. R. P. diligo. Vide inquit ne ueteranos offendas: hoc. n. uel maxime exaudio.

Qui quiescunt: neq; Octaviū neq; Antoniū secuti. Cæsaris: Iulii. Qui q̄o. Eruant illis: uetera ni p̄miis p̄solutis. Vel: etiā. Spero credo. Aeq̄simū: dari quæ sp̄pondimus. Egati qui ab initio postq̄ obsideri Decimus Brutus cæpit: missi sunt: redierant re infecta: & Antonius urgere obsidionem desisterat nunq̄. Amici tū & fautores eius. L. Piso & Q. Fulius Calenus in primis rursus honestæ pacis sp̄em faciebant: & in eam sententiam etiā consulem Hircium adduxerant: ut pacem uelle Antonium crederent oēs: idq; ut crederent

Ego autem ueteranos tueri debeo: sed hos quibus sanitas est: certe timere non debeo. Eos uero ueteranos qui pro R. P. arma cœderunt: securi que sunt. C. Cæsarem auctoritate beneficiorum priorum hodieque R. P. defendunt cum magno periculo non tueri solum: sed etiam augere commodis debeo. Qui autem quiescunt ut. vii. & viii. legio in magna gloria & laude ponendos puto. Comites uero Antonii qui postquam beneficia Cæsaris comederunt: Consulem designatum obsederunt: Huic urbi ferro ignique minitant: Saxæ se & Caphoni tradiderunt ad facinus prædæque natis. Num quis est qui tuendos putet? Ergo aut boni sunt: quos etiam ornare: aut geti: quos conseruare debemus: aut impii quoque contra furorē quorum & bellum iusta arma suscepimus. quorum agit ueteranorum aios ne offendamus: ueremur: eorum ne qui Brutum obsidione cupiunt liberare? Quibus cum Bruti salus cara sit: qui possunt Cassii non men odisse? An eorum que utrisque armis uacant: non uereor ne acerbis Ciuis queque istorum sit: qui ocio delectantur. Tertio uero generi non militum ueteranorum: sed importunissimorum hostium cupio que acerbissimum dolore inurere: quamque P. C. quousque dicemus sententiâs ueteranorum arbitratus: quod eorum tantum fastidium est: quæ tanta arrogantia: ut ad arbitrium eorum Impatorē & deligamus? Ego autem dicendum est. n. P. C. quod sentio: non tam ueteranos intuendos nobis arbitror: quam quod tyrones milites flos Italiae: quod noue legiones ad liberandum patriam paratissimæ quod cuncta Italia de uestra grauitate sentiat: nihil. n. semp̄ floret: ætas succedet ætati: diu legiones Cæsaris uiguerunt: nunc uigent Pæsæ uigent Hircii: uigent Cæsaris filii: uigent Placii: uincunt numero: uincunt ætatibus: nimirum etiam auctoritate uincunt. Id. n. bellum gerunt: quod gentibus ab oibus probat. Itaque iis præmia p̄missa sunt: illis p̄soluta: fruunt illis uel p̄soluant his: quæ sp̄pondimus. Id. n. deos imortales spero æq̄simū iudicare: quæ cum ita sint: eam quam dixi sententiam uobis P. C. censeo comprobendam.

M. T. C. in M. Antonium Philippica Duodecima.

Si minime decere uidetur. P. C. falli: decepti: errare eum cui uos maximis sæpe de rebus assentiamini: consolor me tamen: quoniam uobiscum paciter & una cum sapientissimo Cons. erraui: nam cum duo Consulares sp̄em honestæ pacis nobis attulissent: qui erant familiares. M. Antonii: qui domestici: nosse aliquod eius

multis etiam impellebatur atque gemitis & signis ex quo actum in senatu fuerat delegatis iterum mittendis: delecti. P. Serullus & M. Cicero. Cõpertum id est falsa fuisse: quæ de Antonio ab amissis promissa fuerant: nec ad pacem ullam nisi qua dignitatem suam retinent: lenatus minuat: descendere uelle. Ergo Cicero deceptos dicit & proditos: ac causam Antonii ab iis qui huiusmodi de pace dissipauerint sermones a cetera publicam esse neglectam. Horatur consilium comitent. nec legatos mittant idque si fiat & in utile & turpe reip. fore: pluribus probat rationibus. Multa in Calenum dicit: armis persequendum suadet Antonium & in incæpto permanendum: nec deesse uim & facultatem ad illum actutum opprimendum: quod imminet periculum: si pax concedatur ostendit: & ne concedi quidem honeste posse. In se uero deligendo maxime erratum probat: eamque legationem & periculosam sibi futuram & reip. minus utilem & tamen totum periculum magis ex reip. comodo: quam ex suo metiri uelle. in deliberatio genere posita est hæc philippica ut ceteræ. Exorditur per locum consolationis a fortitate in errore. Nam cum alios & eosdem sapientes in eadem re uidemus errare in qua erratum a nobis est: Leuius errore nostro dolemus. Errauerat quidem C. Antonii amicis pacis sp̄em afferentibus crediderat. Sed in eodem errore relique senatores & ipse consul fuerat: ex quo erroris sui dedecus modestius ferebat.

Falli: aperte. Decipi: occulte & per fraudem. Errare per se & sua opinione labi.

Duo consulares: Piso & Calenus. Aliquod uulnus: aliquod quod eum uelut uulnus cruciaret: & tamen lateret.